

sygnatura akt III RC 30/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie Odrzańskim III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Zawartowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Chwalisz

po rozpoznaniu w dniu 23.03.2016r. w Krośnie Odrzańskim

na rozprawie sprawy z powództwa P. N.

przeciwko mał. N. N. i A. N. reprezentowanym przez przedstawicielkę ustawową A. D. (1)

o obniżenie alimentów z łącznej kwoty 700 zł miesięcznie do kwoty po 400 zł miesięcznie

1. powództwo oddała,

2. zasądza od powoda P. N. na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych A. D. (1) kwotę 1.200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sygn. akt III RC 30/16

ZARZĄDZENIE

1. odnotować i zakreślić,

2. akta za 21 dni lub z pismami.

K., dn. 23.03.2016r.

Sygn. akt III RC 30/16

UZASADNIENIE

Powód P. N. złożył pozew przeciwko mał. N. N. oraz mał. A. N. działających przez matkę A. D. (1) o obniżenie alimentów z kwoty 700 zł mies do kwoty 400 zł mies na obie córki.

W uzasadnieniu podał, iż składał już takie same pozwy w tut. Sądzie. W czerwcu i październiku 2015 r. Sąd oddalił oba powództwa o obniżenie alimentów. Powód od lutego 2015 r. zarejestrował się jako osoba bezrobotna. Utrzymuje się z prac dorywczych, uzyskuje miesięcznie od 1200 do 1400 zł. Powód ma zobowiązania, kredyty do spłacenia, w łącznej kwocie 18.000 zł. Pozwana pobiera alimenty z funduszu alimentacyjnego, ponieważ powoda nie stać na tak wysokie alimenty. Z tytułu alimentów jest prowadzona egzekucja komornicza, a zadłużenie powoda to ok. 9.547 zł. Mąż przedstawicielki ustawowej pracuje i zarabia ok. 2100 zł. Mieszkają z bratem i matką A. D. (1), którzy również zarabiają. Powód mieszka z konkubiną w mieszkaniu jej ojca. Powód spotyka się z córką N. N., kupuje jej prezenty. Co do mał. A. N. toczy się postępowanie o ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych A. D. (1) złożyła odpowiedź na pozew (k. 36), w której wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu podała, że powód składał już 3 razy pozew o obniżenie alimentów. Powód nie wykazał, aby doszło do zmiany okoliczności z art. 138 krio, fakt bezrobocia powoda był znany Sądowi orzekającemu o alimentach. Powód nie łoży na utrzymanie małoletnich pozwanych, ale wytaczanie przez niego kolejnych pozewów powoduje w rodzinie pozwanych koszty, które wynoszą już łącznie ok. 2.000-3.000 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód P. N. jest ojcem małoletnich pozwanych A. N. urodz. (...) oraz N. N. urodz. (...) Matką małoletnich jest przedstawicielka ustawowa A. D. (1) (obecnie jest w związku małżeńskim z A. D. (2)).

Wyrokiem z dnia 24.07.2014 r. Sąd Rejonowy w Krośnie Odrzańskim zasądził od powoda na rzecz małoletnich dzieci alimenty w kwocie po 350 zł miesięcznie na rzecz każdej z córek, czyli łącznie 700 zł mies.

(dowód: odpisy aktów urodzenia – k. 35 i 36 akt tut. Sądu o sygn. III RC 94/14

wyrok – k. 64 akt tut. Sądu o sygn. III RC 94/14)

W marcu 2015 r. powód złożył do tut. Sądu pozew przeciwko małoletnim córkom wnosząc o obniżenie alimentów do kwoty 300 zł mies. (sygn. III RC 68/15). Wyrokiem z dnia 01.06.2015 r. Sąd powództwo oddalił.

(dowód: wyrok – k. 66 akt tut. Sądu III RC 68/15)

W lipcu 2015 r. powód złożył do tut. Sądu pozew przeciwko małoletnim córkom wnosząc o obniżenie alimentów do kwoty 300 zł mies. (sygn. III RC 186/15). Wyrokiem zaocznym z dnia 12.10.2015 r. Sąd powództwo oddalił. Apelacja powoda od tego wyroku została oddalona przez Sąd Okręgowy w Zielonej Górze.

(dowód: wyrok – k. 8 oraz k. 46 akt tut. Sądu III RC 186/15)

Od lutego 2015 r. powód jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna.

(dowód: decyzja - k. 12, 13)

Powód P. N. ma 34 lata, jest osobą zdrową. Z zawodu jest stolarzem, umie wykonywać również wszystkie prace w budowlance. Powód nie ma obecnie stałej pracy, z prac dorywczych uzyskuje ok. 1.300 zł mies. Przed rozstaniem z przedstawicielką ustawową powód miał stałą pracę, pracował w C. i zarabiał ok. 2.000 zł netto. Po rozstaniu powód zrezygnował z tej pracy.

Powód jest osobą karaną.

(bezsporne,

zeznania powoda P. N. – k. 43 w zw. z k. 42v)

Powód jest związany z M. M.. Mieszkają razem w domu jej ojca. Dokładają się do kosztów utrzymania domu w kwocie 350-400 zł mies. M. M. jeszcze się uczy.

(dowód: zeznania powoda P. N. – k. 43)

Powód posiada zobowiązania i kredyty. Prowadzona jest wobec niego z tego tytułu egzekucja komornicza. Powód spłaca część zobowiązań. Płaci kredyt, który zaciągnął w przeszłości, rata wynosi 400 zł. Powód pospłacał mniejsze kredyty.

Powód nie płaci alimentów zasądzonych na rzecz małoletnich pozwanych. Wobec powoda prowadzona jest egzekucja komornicza z tytułu alimentów. Powód w lutym 2015 r. miał zaległość w łącznej kwocie 9.547,86 zł. Alimenty wypłaca fundusz alimentacyjny.

(dowód: pismo – k. 14,

Nakaz zapłaty – k. 15,

Wezwanie do zapłaty – k. 16,

Kontrakt – k. 17,

Zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 18,

Wykaz zaległości – k. 19,

Zaświadczenie o dokonanych wpłatach – k. 20,

Pismo (...) k. 21)

Przedstawicielka ustawowa A. D. (1) obecnie jest w związku małżeńskim z A. D. (2). Jest on zatrudniony od 2007 r. w (...) i uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 97,17 zł netto za dzień pracy.

Przedstawicielka ustawowa nie pracuje, zajmuje się dziećmi.

(dowód: zaświadczenie – k. 40,

umowa o pracę – k. 41,

zeznania świadka U. B. – k. 42v-43)

Małoletnie pozwane mieszkają z matką, jej mężem oraz z matką przedstawicielki ustawowej U. B.. Przedstawicielka ustawowa dokłada się do utrzymania mieszkania matki przekazując jej miesięcznie kwotę 400 zł.

Małoletnie pozwane nie chorują na przewlekłe choroby, ale często się przeziębiają. M.. N. ma 6 lat, chodzi do przedszkola. Opłata wynosi ok 200 zł mies. M.. A. ma 3 lata, nie chodzi do przedszkola, bo przedstawicielki ustawowej nie stać, aby opłacić przedszkole.

Poza pozwanymi przedstawicielka ustawowa ma również roczną córkę – A. z obecnego związku małżeńskiego. Przedstawicielka kupuje córce A. mleko B. oraz pieluchy jednorazowe.

(dowód: zeznania świadka U. B. – k. 42v-43)

Sąd zważył, co następuje:

powództwo okazało się niezasadne w całości.

Zgodnie z brzmieniem art. 128 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U.64.9.59) [dalej „krio”] obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Zgodnie natomiast z art. 129 § 1 krio obowiązek alimentacyjny obciąża zstępnych przed wstępnymi, a wstępnych przed rodzeństwem; jeżeli jest kilku zstępnych lub wstępnych - obciąża bliższych stopniem przed dalszymi. Przepis ten w § 2 stanowi natomiast, iż krewnych w tym samym stopniu obciąża obowiązek alimentacyjny w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym. Obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec powoda co do zasady reguluje także art. 133 § 1 krio, który stanowi, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie

utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Podstawą obniżenia, ustalenia wygaśnięcia albo podwyższenia obowiązku alimentacyjnego jest natomiast przepis art. 138 krio, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Ma przy tym również zastosowanie art. 135 § 1 krio, który stanowi, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie z tego przede wszystkim powodu, że od poprzedniego orzeczenia o alimentach nie nastąpiła żadna istotna zmiana okoliczności, która uzasadniałaby obniżenie alimentów.

Poprzednie orzeczenie o alimentach zapadło dnia 24.07.2014 r. a więc ponad rok temu. Powód nie podał żadnych nowych okoliczności, które by uzasadniały uwzględnienie powództwa. Powód obecnie podobnie jak poprzednio nie był zatrudniony na podstawie umowy, a jedynie dorabiał. Na marginesie wskazać należy, iż powód sam podał, że stałą umowę o pracę, jaką posiadał (uzyskiwał wynagrodzenie w kwocie ok. 2.000 zł netto mies.), rozwiązał za porozumieniem stron. Ponadto powód obecnie powołuje się na swoje zadłużenie i konieczność spłaty kredytów, jednakże tę samą okoliczność powoływał w poprzedniej sprawie. Powód powinien swoje sprawy finansowe regulować z uwzględnieniem swoich obowiązków alimentacyjnych. Konieczność spłaty kredytów nie może być ważniejsza, aniżeli płacenie alimentów na rzecz małoletnich dzieci.

Wydaje się, że powód nie może się pogodzić z zasądzoną w lipcu 2014 roku kwotą alimentów i skoro nie udało mi się uzyskać obniżenia alimentów na skutek pierwszego złożonego pozwu, to złożył kolejny pozew z nadzieją, że może uda się kolejnym razem. Składanie kolejnych, podobnych pozwów w krótkich odstępach czasu nie jest jednak sposobem na uzyskanie obniżenia alimentów. Sąd nie mógł uwzględnić powództwa, bo nie było ku temu podstaw. Zasądzona kwota 700 zł nie jest kwotą wygórowaną. Posiadanie dzieci jest związane z dużymi kosztami i powód jako ojciec musi partycypować w kosztach ich utrzymania. Wydaje się, że powód myśli tylko o sobie, o tym, że ciężko jest mu płacić alimenty i uiszczać inne zobowiązania. Nie myśli natomiast o tym, jak wiele wydatków ma przedstawicielka ustawowa, która wychowuje dzieci na co dzień, musi je wyżywić, ubrać, opłacić leczenie, a ponadto często pojawiają się różne dodatkowe albo nieprzewidziane wydatki jak np. M., Dzień Nauczyciela, choroba itd. Ponadto przedstawicielka ustawowa wkłada bardzo dużo osobistych starań i własnej pracy w wychowanie dzieci, czego powód nie robi. Powinien zatem w większym stopniu przyczyniać się do utrzymania dzieci pod względem finansowym.

Ponadto wskazać należy, że powód posiada zawód, jest stolarzem i posiada umiejętności w „budowlance”, łącznie z umiejętnością położenia płytek, a więc jego możliwości zarobkowe są dość wysokie.

Reasumując stwierdzić należy, iż od poprzedniego orzeczenia o alimentach (24.07.2014 r.) nie nastąpiła zmiana okoliczności uzasadniająca obniżenie alimentów. Dotychczasowe alimenty są w ocenie Sądu dostosowane zarówno do potrzeb małoletnich dzieci jak również do możliwości zarobkowych i finansowych stron. Z uwagi na powyższe powództwo należało oddalić.

Z uwagi na oddalenie powództwa powód P. N. jest stroną, która przegrała proces. Przedstawicielce ustawowej małoletnich pozwanych należy się zatem zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.200 zł na podstawie art. 98 § 1 kpc, który stanowi, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Zgodnie z paragrafem 3 tego przepisu do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Zgodnie z brzmieniem art. 108 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zwolnienie od kosztów sądowych (które uzyskał powód) nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.

Należało zatem zasądzić od powoda na rzecz przedstawicielki ustawowej kwotę 1.200 zł na podstawie § 2 pkt. 3 oraz 4 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r., Dz.U.2015.1800). Powód wnosił o obniżenie alimentów z kwoty 700 do 400 zł, a zatem wartość przedmiotu sporu to kwota 300 zł przemnożona przez 12 (miesiące), co daje kwotę 3.600 zł. Opłata od tej kwoty wynosi 1.200 zł.

Sygn. akt III RC 30/16

Z.:

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. Akta z apelacją powoda przesłać do Sądu Okręgowego w Zielonej Górze celem rozpoznania apelacji,
3. Odpis wyroku z uzasadnieniem dor. pełnomocnikowi przedstaw. ust. – r.pr. M. Z., zgodnie z jego wnioskiem.

K. O., dnia 14.04.2016 r.